

РЕГЛАМЕНТ(ЕО) № 484/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 1 март 2002 година

за изменение на Регламенти (ЕИО) № 881/92 и (ЕИО) № 3118/93 на Съвета относно въвеждането на удостоверение за водач на моторно превозно средство

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 71 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

1. в съответствие с Регламент (ЕИО) № 881/92⁴ международните превози на стоки по шосе могат да се осъществяват при условие, че водачът притежава разрешително от Общността, т.е. еднообразен документ;

2.отсъствието на такъв еднообразен документ, удостоверяващ предоставянето на право на водачите да управляват превозните средства, използвани за осъществяването на такива превози, предмет на разрешително от Общността, и преди всичко международни превози, по смисъла на Регламент (ЕИО) № 881/92 и каботажът, както е определен и предвиден по смисъла на Регламент (ЕИО) № 3118/93⁵, не позволява на държавите-членки да проверяват дали водачите от държави, които не са членки на ЕС, са законно наети на работа или са законно на разположение на превозвача, който отговаря за транспортната операция;

3.следователно е целесъобразно да се въведе удостоверение за водач на моторно превозно средство, за да се ограничи обхватът на настоящия регламент като в материята, уредена от него, се включат само водачи на моторни превозни средства, които са граждани на държави, които не са членки на ЕС, и да се реши впоследствие, на базата на оценка, направена от Комисията, необходимо ли е да се разшири обхватът на регламента.

4. настоящият регламент не накърнява законодателството и законовите разпоредби на държавите-членки и на Общността, регламентиращи движението, пребиваването и достъпа до упражняване на дейност като наето на работа лице;

¹ ОВ С 96 Е, 27.3.2001 г., стр. 207.

² ОВ С 193, 10.7.2001 г., стр. 28.

³ Становище на Европейския парламент от 16 май 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*). Обща позиция на Съвета от 23 октомври 2001 г. (ОВ С 9, 11.1.2002 г., стр.17) и Решение на Европейския парламент от 17 януари 2002 г.

⁴ Регламент (ЕИО) № 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. относно достъпа до пазара при превоз на стоки по шосе в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки (ОВ L 95, 9.4.1992 г., стр.1). Регламент, последно изменен с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁵ Регламент (ЕИО) № 3118/93 на Съвета от 25 октомври 1993 г. за определяне на условията, при които превозвачи, които са установени извън държава-членка, могат да осъществяват вътрешни превози по шосе в рамките на държавата-членка (ОВ L 279, 12.11.1993 г., стр.1)

5. фактът, че е невъзможно да се провери дали наемането или временното заместване на водачите на моторни превозни средства, извън държавата-членка, в която се е установил превозвачът, е законосъобразно, доведе до положение на пазара, при което водачи от държави, които не са членки на ЕС, понякога биват ангажирани незаконно и единствено за осъществяване на международни превози извън държавата-членка, в която се е установил превозвачът, с намерението да се наруши вътрешното законодателство на държавата-членка, в която се е установил превозвачът и която е издала разрешителното на Общността за превозвач;
6. водачите, които са незаконно наети на работа, често работят при несигурни условия и са ниско платени, което застрашава пътната безопасност;
7. такова системно нарушаване на вътрешното законодателство води до сериозно нарушаване на конкуренцията между превозвачите, които извършват такива нарушения, и тези, които използват единствено законно наети водачи;
8. упълномощените органи считат, че е невъзможно да контролират условията на работа на незаконно наетите на работа водачи на моторни превозни средства;
9. удостоверението за водач на моторно превозно средство не би могло да се въведе задоволително от държавите-членки и затова може да бъде по-добре въведено на ниво Общност в съответствие с принципа на субсидиарността, определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, определен в горепосочения член, настоящият регламент не излиза извън рамките на необходимото за постигането на тази цел;
10. на държавите-членки е необходимо време, за да отпечатат новото удостоверение за водач на моторно превозно средство и да го разпространят и затова настоящият регламент се прилага само след като е дадено достатъчно време на държавите-членки, за да приемат мерките, необходими за въвеждане на удостоверението;
11. за държавите-членки е необходимо изрично да се потвърди, че те могат да изискват превозните средства, за които издават нотариално заверен препис, верен с оригинала, на разрешителното от Общността, да бъдат регистрирани на тяхна територия;
12. Регламент (ЕИО) № 881/92 следва да бъде съответно изменен; Регламент (ЕИО) № 3118/93 следва също да бъде изменен в смисъл, че водачите на моторни превозни средства, граждани на държави, които не са членки на ЕС, следва да притежават удостоверение за водач на моторно превозно средство,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ :

Член 1

Регламент (ЕИО) № 881/92 се изменя, както следва:

1. В член 2 се добавя следното тире:

‘—"водач на моторно превозно средство" е лицето, което управлява моторно превозно средство или което пътува в моторно превозно средство, за да бъде на разположение при необходимост да управлява превозното средство; ’;

2. Член 3 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

‘1. Международни превози се извършват при условие, че е получено разрешително от Общността заедно с удостоверение за водач на моторно превозно средство, ако водачът е гражданин на държава, която не е членка на ЕС’;

б) добавя се следният параграф:

‘3. Удостоверението за водач на моторно превозно средство се издава от държавата-членка, в съответствие с член 6, на всеки превозвач, който:

- е титуляр на разрешително на Общността,
- в тази държава-членка законно наема на работа водачи на моторни превозни средства, граждани на държава, която не е членка на ЕС, или законно използва водачи, граждани на държава, която не е членка на ЕС, поставени на негово разположение в съответствие с условията на наемане на работа и на професионално обучение, определени в същата държава-членка:
- със законови, подзаконови и административни разпоредби и, при необходимост,
- от колективните трудови договори в съответствие с приложимите правила за тази държава-членка.’;

3. В член 4 настоящият текст става параграф 1 и се добавя следният параграф:

‘2. Удостоверението за водач на моторно превозно средство, посочено в член 3, свидетелства за това, че в контекста на превозите по шосе, които са предмет на разрешително от Общността, водачът на моторно превозно средство, който е гражданин на държава, осъществяваща такива превози, която не е членка на ЕС, се наема на работа в държавата-членка, в която се е установил превозвачът, в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби и, при необходимост, колективните трудови договори, в съответствие с приложимите правила за тази държава-членка относно условията на наемане на работа и професионалното обучение на водачите на моторни превозни средства с цел осъществяване на превози по шосе в тази държава-членка.’;

4. Добавя се следният параграф към член 5:

‘5. Разрешителното от Общността се издава за срок от пет години, който подлежи на подновяване.’;

5. Член 6 се заменя със следното:

‘Член 6

1. Удостоверението за водач на моторно превозно средство, посочено в член 3, се издава от компетентните органи на държавата-членка, в която се е установило предприятието - превозвач.

2. Удостоверението за водач на моторно превозно средство се издава от държавата-членка по искане на титуляра на разрешително от Общността за всеки водач, гражданин на държава, която не е членка на ЕС, когато той законно е наел или който законно е поставен на негово разположение в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби, при необходимост, с колективните трудови договори в съответствие с приложимите правила за тази държава-членка относно условията на наемане на работа и професионалното обучение на водачите на моторни превозни средства, приложими за същата държава-членка. Удостоверението за водач на моторно превозно средство свидетелства за това, че водачът на моторно превозно средство, чието име е упоменато в удостоверението, е нает на работа в съответствие с условията, определени от член 4.

3. Удостоверението за водач на моторно превозно средство съответства на образеца, даден в приложение III, в което също са посочени и условията за използване на удостоверението. Държавите-членки предприемат всички предпазни мерки, необходими за защита на удостоверението за водач на моторно превозно средство от фалшифициране. Те уведомяват Комисията за това.

4. Удостоверението за водач на моторно превозно средство принадлежи на превозвача, който го предоставя на водача на моторно превозно средство, посочен по-горе, когато водачът управлява превозно средство като използва разрешително от Общността, издадено на този превозвач. Нотариално заверен препис на удостоверението за водач на моторно превозно средство, верен с оригинала, се съхранява в представителството на превозвача. Удостоверението за водач на моторно превозно средство се представя при поискване от страна на упълномощен инспектор.

5. Удостоверението за водач на моторно превозно средство се издава за срок, който се определя от държавата-членка, издала удостоверението, и който не може да бъде по-дълъг от пет години. Удостоверението за водач на моторно превозно средство е валидно само ако се спазват условията, при които е издадено. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че когато тези условия престанат да се спазват, превозвачът незабавно ще върне удостоверението на органите, които са го издали.’;

6. в Член 7 настоящият текст става параграф 1 и се добавя следният параграф:

‘2. Компетентните органи в държавата-членка, която е държава на установяване, редовно удостоверяват чрез проверки, извършвани всяка година, които обхващат не по-малко от 20 % от валидните удостоверения, издадени от тази държава-членка, дали продължават да се спазват посочените в член 3, параграф 3 условия, при които е издадено удостоверението за водач на моторно превозно средство.’;

7. Член 8 се заменя със следното:

‘Член 8

1. Когато не са спазени условията, определени с член 3, параграф 2 или тези, посочени в член 3, параграф 3, компетентните органи в държавата-членка, която е държава на установяване, отхвърлят молбата за издаване или подновяване на разрешително от Общността или на удостоверение за водач на моторно превозно средство чрез решение, в което са изложени основанията за това.

2. Компетентните органи отнемат разрешителното на Общността или удостоверението за водач на моторно превозно средство, когато титулярът:

- вече не отговаря на условията, определени в член 3, параграф 2 или тези, посочени в член 3, параграф 3, или
- е представил невярна информация във връзка с исканата дата за издаване на разрешително на Общността или удостоверение за водач на моторно превозно средство.

3. В случай на тежки нарушения или повторно извършване на леки нарушения на разпоредбите, касаещи превозите, държавата-членка, която е държава на установяване на превозвача, който е извършил такива нарушения, може, *inter alia*, да отмени временно или частично нотариално заверените преписи, верни с оригинала, на разрешителното на Общността и да отнеме удостоверенията за водач на моторно превозно средство. Санкциите се определят в зависимост от тежестта на нарушението, извършено от титуляра на разрешителното от Общността, и в зависимост от общия брой нотариално заверени преписи на разрешителното, с които той разполага по отношение на международните превози.

4. В случай на тежки нарушения или повторно извършени леки нарушения, които представляват злоупотреба с удостоверения за водач на моторно превозно средство, компетентните органи в държавата-членка, която е държава на установяване на превозвача, който е извършил такива нарушения, налагат съответстващи санкции, в това число:

- временно спиране на издаването на удостоверения за водач на моторно превозно средство,

- отнемане на удостоверения за водач на моторно превозно средство,
- налагане на допълнителни условия за издаване на удостоверения за водач на моторно превозно средство, за да се предотвратят злоупотребите с тях,
- временна или частична отмяна на нотариално заверените преписи на разрешителното от Общността.

Санкциите се определят в зависимост от тежестта на нарушението, извършено от титуляра на разрешителното от Общността.

8. В член 9 настоящият текст става параграф 1 и се добавя следният параграф:

‘2. Държавите-членки осигуряват на титуляра на разрешително от Общността възможност за обжалване на решенията на компетентните органи на държавата-членка, която е държава на установяване на превозвача, за отказ или отнемане на удостоверение за водач на моторно превозно средство или за поставяне на допълнителни условия при издаването на удостоверение за водач на моторно превозно средство.’;

9. В член 11, параграф 3 ‘в член 8, параграф 3’ се заменя с ‘в член 8, параграфи 3 и 4’;

10. Добавя се следният член:

‘Член 11а

Комисията проучва последствията от ограничаване на изискването за задължително притежаване на удостоверение за водач на моторно превозно средство само за водачите, граждани на държави, които не са членки на ЕС, и при наличие на достатъчно основания прави предложение за изменение на настоящия регламент.’;

11. Добавя се приложение III, дадено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Член 1 от Регламент (ЕИО) № 3118/93 се изменя, както следва:

1. Параграф 1 се заменя със следното:

‘1. Всеки превозвач, осъществяващ превози по шосе за своя сметка, който е титуляр на разрешително от Общността, предвидено с Регламент (ЕИО) № 881/92, и чийто водач на моторно превозно средство, ако е гражданин на държава, която не е членка на ЕС, притежава удостоверение за водач на моторно превозно средство в съответствие с условията, определени в посочения Регламент, има право, съгласно условията, посочени в настоящия регламент, да осъществява временно вътрешни превози по шосе за своя сметка в друга държава-членка, наричани по-нататък в текста "каботаж" и "държавата членка-домакин" съответно, без да има посочено при регистрацията местопребиваване на юридическо лице или някакво предприятие в нея.’;

2. Добавя се следната алинея към параграф 2:

‘Когато водачът на моторно превозно средство е гражданин на държава, която не е членка на ЕС, той трябва да притежава удостоверение за водач на моторно превозно средство в съответствие с условията, определени с Регламент (ЕИО) № 881/92.’

Член 3

Държавите-членки съобщават на Комисията мерките, които приемат за изпълнението на настоящия регламент.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Прилага се от 19 март 2003 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 март 2002 година.

<i>За Европейския парламент:</i>	<i>За Съвета:</i>
<i>Председател</i>	<i>Председател</i>
P. COX	R. DE MIGUEL

ПРИЛОЖЕНИЕ
ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(a)

(Розов цвят - DIN A4)

(Първа страница на удостоверението)

(Текст на официалния език/официалните езици или на един от официалните езици на държавата-членка, издаваща удостоверението)

Отличителен знак на държавата-членка⁽¹⁾,
издаваща удостоверението

Наименование на компетентната
институция или орган

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ВОДАЧ НА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО № ...

за превоз на стоки по шосе за чужда сметка съгласно разрешително на Общността

(Регламент (ЕИО) № 881/92, последно изменен с, Регламент (ЕО) № 484/2002 от 1 март 2002 г.)

Настоящото удостоверение свидетелства за това, че въз основа на документите, представени от:

(2)

водачът:

Име и презиме

.....

Дата и място на раждане Националност

.....

Вид и номер на документа за самоличност

.....

Дата на издаване Място на издаване

.....

Номер на свидетелството за управление на МПС

.....

⁽¹⁾ Отличителни знаци на държавите-членки: (A) Австрия, (B) Белгия, (DK) Дания, (D) Германия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (FIN) Финландия, (IRL) Ирландия, (I) Италия, (L) Люксембург, (NL) Нидерландия, (P) Португалия, (S) Швеция, (UK) Обединеното кралство.

⁽²⁾ Наименование или търговско име и пълен адрес на превозвача.

Дата на издаване Място на издаване

.....

Номер на социалната осигуровка

.....

е нает на работа в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби и, при необходимост, колективните трудови договори, в съответствие с приложимите правила в посочената по-долу държава-членка, относно условията за наемане на работа и професионалното обучение на водачите, приложими в тази държава-членка за осъществяване на превози по шосе в тази държава:

.....
.....⁽³⁾

Конкретни забележки:

.....
.....
.....

Настоящото удостоверение е валидно от до

.....

Издадено в, на

.....

.....
(4)

⁽³⁾ Име на държавата-членка, която е държава на установяване на превозвача.

⁽⁴⁾ Подпис и печат на компетентната институция или орган, издаващи сертификата.

(Втора страница на удостоверението)

(Текст на официалния език/официалните езици или на един от официалните езици на държавата-членка, издаваща удостоверението)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Настоящото удостоверение се издава съгласно Регламент (ЕИО) № 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г., както е изменен, относно достъпа до пазара при превоз на стоки по шосе в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки.

То свидетелства за това, че водачът, чието име е упоменато, е нает на работа в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби и, при необходимост, колективните трудови договори, в съответствие с приложимите правила в държавата-членка, упомената в удостоверението, относно условията на наемане на работа и професионалното обучение на водачите на моторно превозно средство, приложими в тази държава-членка за осъществяване на превози по шосе в тази държава.

Удостоверението за водач е собственост на превозвача, който го предоставя на разположение на упоменатия водач, когато този водач управлява превозно средство ⁽¹⁾, с което осъществява превози като използва разрешително от Общността, издадено на превозвача. Удостоверението за водач на моторно превозно средство не може да се претостъпва. Удостоверението за водач е валидно докато се изпълняват условията, при които е издадено, и подлежи на незабавно връщане на органите, които са го издали, ако превозвачът не изпълнява условията.

То може да бъде отнето от компетентните органи на държавата-членка, която го е издала, в частност, когато превозвачът:

- не отговаря на всички условия за използване на удостоверението,
- е представил невярна информация относно данните, необходими за издаване или удължаване на удостоверението.

Нотариално заверен препис на удостоверението, верен с оригинала, трябва да се съхранява в предприятието на превозвача.

Оригиналът трябва да се пази в превозното средство и да се представя от водача при поискване от страна на упълномощен инспектор.

⁽¹⁾ "Превозно средство" е моторно превозно средство, регистрирано в държава-членка, или комбинация от съчленени превозни средства, при която поне моторното превозно средство е регистрирано в държава-членка, използвано изключително за превоз на стоки.